DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 21sten JUNY, 1828. N. 25

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

WY Directeur ad-interim in Rade van Policie van de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten.

Dat de Concept-wet omtrent het toezigt over trankeren, muren en gebouwen dewelke door het Gemeente Bestuur aan ons Directeur ad-interim in Rade voormeld ter executoir verklaring is aangeboden, en welke aldus luidt.

Concept-wet omtrent het toezigt over trankeren, muren en gebouwen.

Art. 1.

Het oppertoezigt over trankeringen, bemuringen en gebouwen is het Gemeente Bestuur in het algemeen en aan den Commissaris van Policie in het byzonder opgedragen.

Art. 2.

De Lands bazen zullen dienvolgens, verpligt zyn denzelven by de schouw behulpzaam te wezen en voorts op verzoek van dezen ambtenaar, onderzoek doen ter plaatse, waar zulks zal worden vereischt, ten einde van hunne bevinding als deskundigen aan hem verslag te kunnen doen.

Art. 3.

De klagten wegens bouwvallige muren, trankeren en gebouwen, geschieden aan den Commissaris voornoemd, die daarop tot het doen van voorloopig [illegible] geeft.

Art. 4.

Wanneer komt te blyken dat er vrees voor instorting bestaat, zal aan den eigenaar van het perceel en indien hetzelve verhuurt is aan den gebruiker daarvan kennis gegeven worden, met last om te zorgen of te doen zorgen voor de herstelling van de bouwvallige trankeren of van het gebouw, indien deze aanzegging van den gebruiker geschiedt zal hy daarvan, op zyne verantwoordelykheid, aan den eigenaar dadelyk berigt geven.

Art. 5.

Naarmate van de meerdere of mindere bouwvalligheid eens perceels, zal de termyn of tyd binnen welken de herstelling daarvan geschieden moet, invoege als by art. 4 is voorgeschreven worden aangezegd, de gene welke deze termyn laat voorby gaan zonder aan de evengezegde aanzegging te voldoen, zal verbeuren eene boete van vyf en twintig guldens, onverminderd de verpligting, om de reparatie als nog binnen acht dagen te doen bewerkstelligen, op poene van verdubbeling dezen boete, en dat de reparatie op last van den Commissaris van Policie, na voorafgaande autorisatie van den President van het Gemeente Bestuur, op kosten der nalatigen, zal geschieden.

Art. 6.

De invordering van deze boetens zoo wel als die van wege de Policie by verweigering, gelyk by art. 5 gezegd is, gemaakte onkosten zal by parate executie geschieden en zal alzoo hierin gevolgd worden hetgene opzigtens de middelen by publicatie dd. 21sten February 1827 is vastgesteld.

Art. 7.

Het zal aan den Commissaris van Policie vrystaan, om, na voorafgaande kennisgeving aan den President van het Gemeente Bestuur, zoo wel de omverwerping als herstelling van bouwvallige trankeren, muren of gebouwen te gelasten, indien zulks beter en overeenkomstiger met het belang der eigenaars mogt zyn of wel dat de kosten van herbouwing door dezen, uithoofde van onvermogen, niet wel zouden kunnen gedragen worden, mits dat de genoemde ambtenaar zorge dat de puin der publieke wegen of voorbygangers niet hinderlyk zy, terwyl hierop even zoo toepasselyk blyft hetgene omtrent de nalatigheid en kosten by artikels 5 en 6 is bepaald.

Art. 8.

En zal ten minste vier malen in het jaar in de Willemstad, Pietermaai, Scharlo en Otrobanda eene algemeene schouw geschieden, die gevoerd zal worden door den Commissaris van Policie vergezeld van een of meer Lands timmermans en metzelaarsbazen en van den schout en de onder-agenten van Policie en van welke de Commissaris van Policie aan den President van het Gemeente Bestuur rapport zal doen.

De by art. 5 bepaalde boeten zullen door den Commissaris van Policie voor de eene en de assistent bazen gezamenlyk voor de andere helft genoten worden.

Aldus ontworpen en gearresteerd in de vergadering van het Gemeente Bestuur gehouden in het Huis der Gemeente op Curaçao den 7den Mei 1828.

By indispositie van den President,

(w. g.) B. A. CANCRYN,
1e. Wethouder.

Ter ordonnantie van denzelven,
(w. g.) I. J. RAMMELMAN ELSEVIER, jr. Sec.

Overeenkomstig het 46 artikel van het [illegible] het Justitie wezen, den Handel en de Scheepvaart dezer Kolonie, door ons Directeur ad-interim in Rade voormeld goedgekeurd en executoir verklaard is, gelyk dezelve goedgekeurd en executoir verklaard wordt by deze.

Aldus gedaan op Curaçao den 22sten Mei 1828.

De Directeur ad interim in Rade voormeld,

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

In kennisse van my,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad op Curaçao den 31sten daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

UITTREKSELS UIT BUITENLANDSCHE KOURANTEN.

WEST-INDISCHE MAATSCHAPPY,
GEVESTIGD
TE AMSTERDAM.

De vurige wensch, by eenige vrienden van het Vaderland ontstaan, om in het belang van den handel, de scheepvaart en de fabryken van het Ryk, op eene doelmatige en krachtdadige wyze party te trekken van den overvloed der zich binnen Amsterdam bevindende kapitalen, van de handelskennis harer inwoners en van de allezins geschikte gelegenheid, welke die groote handelstad aanbiedt, heeft hun de oogen doen vestigen op Zuid Amerika en Mexico, en in verband daarmede op de Nederlandsche bezittingen in die streken.

Zoo toch aan de eene zyde de behoeften van, en betrekkingen met de in dat werelddeel nieuw gevestigde Staten, de oplettendheid van den nyveren koopman moeten vestigen, behooren aan de andere zyde de eigenaardige voordeelen, ons door den moed en de vlyt onzer voorvaderen in verschillende bezittingen aldaar nagelaten, niet uit het oog verloren te worden.

De oprigters hadden ook wederom hier slechts met hunne gedachten de leiding te volgen, welke het scherpziend oog en de vaste hand van onzen geëerbiedigden Koning zynen onderdanen by voorraad schenen aangewezen te hebben, toen Hoogstdezelve, een der eerste, zoo niet de eerste, vorst van Europa was, die zich by die Ryken vertegenwoordigen, en de krachten, zeden en behoeften hunner inwoners onderzoeken liet, en toen Hoogstdezelve eenigen tyd later *Curaçao* tot eene vryhaven verhief, en daar tevens toebereidselen maakte, geschikt om den handel dezer landen de meest mogelyke voordeelen en zekerheid te doen genieten.

Het achtbaar Hoofd van het Doorluchtige Huis van Oranje, der spreuk zyner vaderen getrouw, blyft ook daarin hetzelfde voetspoor volgen, dat Hy op de meest gelukkige wyze het oude weet te bewaren, om daarop het nieuwe te enten, of daaraan vast te hechten.

De handel op Zuid Amerika met beleid gedreven en voortgezet, schynt op den duur niet dan goede uitkomsten te kunnen opleveren; waar de noodzakelykheid van eene band bestaat, moet de handel, welke die band helpt daarstellen, een geëvenredigd voordeel vinden; en wanneer men na deze afgetrokkene beschouwing de kracht der kapitalen, welke te zamen gebragt kunnen worden, de voortbrengselen onzer fabryken, de kennis der handelsartikelen, welke onze stad steeds behouden heeft en de voordeelige ligging onzer West-Indische eilanden, in het oog houdt, dan genieten wy zoo veel voordeelen, die andere volkeren moeten missen dat het waarlyk onverantwoordelyk zou wezen, om daarvan de vruchten niet te verzekeren, immers daartoe geene krachtdadige poging aan te wenden.

Ondertusschen zyn de ondernemingen, welke er, om op dien afstand, in die gewesten en op de bedoelde wyze handel te kunnen dryven, geschieden moeten, van dat gewigt, en, indien het zich tot eene enkele bepaalt, van die onzekere uitkomst, dat die, by den, onzer natie eigenen, voorzigtigen geest, van byzondere kooplieden noch te vergen, noch te verwachten zyn, en dat alleen door middel van eene vereeniging van kapitalen schynt te wezen, dat men zich iets goeds daarvan kan voorstellen.

Deze geest en deze beschouwingen hebben het denkbeeld [illegible] in *Amsterdam* op te rigten [illegible] doen geboren worden.

Niet om te verdringen hetgeen bestond, maar om, zoo mogelyk, te doen geboren worden, wat nog niet bestaat, is het, dat de groote gunst van onzen beminden Koning de oprigting dier Maatschappy toegestaan, en als een blyk van hoogstdeszelfs vaderlyke en altyd beschermende goedkeuring met eene aanzienlyke deelneming vereerd heeft.

De ondergeteekenden hebben het zich tot een geluk gerekend, ieder in zyne verschillende betrekkingen daartoe te mogen medewerken, en eene Maatschappy, welke zy voor het Vaderland in het algemeen, en voor de hoofdstad in het byzonder, zoo belangryk rekenen, onder zulke gunstige voorteekenen te hebben mogen oprigten.

Zy hebben de eer hierby de voorwaarden van die Maatschappy ter kennisse van het algemeen te brengen.

Men zal daaruit zien, dat het eene zuiver commerciele verbindtenis is, onder alle die voorzorgen, welke voor de zekerheid der deelhebbers en voor de belangen des algemeenen handels noodig waren, aangegaan, terwyl eenvoudigheid en gepaste zuinigheid den grondslag van het beheer uitmaken. Hoezeer het belang onzer Landgenooten vorderde, dat er een gewigtige en kracht kenmerkende stap in de commerciele wereld gedaan werd, is daarby echter de noodige voorzigtigheid niet uit het oog verloren, zoo dat het de volstrekte, en als wet der Maatschappy verzekerde, bedoeling is, om niet dan met behoorlyke kennis van zaken, van stap tot stap voort te gaan. In verband daarmede zyn de stortingen van het kapitaal der Maatschappy gebragt; en men moet dat kapitaal, en alzoo de som, waarvoor ieder in zal schryven, minder beschouwen als een fonds, dat of dadelyk, of zelfs binnen een kort tydbestek, om daarmede terstond handel te dryven, zoo kunnen worden opgevraagd; maar veeleer als de bepaling van hetgeen, waartoe de Maatschappy zich zal kunnen uitbreiden.

De geest der Statuten en der oprigters is daaromtrent duidelyk uit de bepalingen omtrent het doel en den werkkring der maatschappy, evenzeer als uit die, omtrent het gebruik der reserve.

De deelneming is voor ieder, voor vreemdelingen zoowel als voor Land-en Stadgenooten, op den, by de Statuten bepaalden voet, opengesteld, gedurende den tyd van zes weken; onder die bepaling alleen, dat, ten einde eene echt vaderlandsche poging zelfs niet door het verwyt van in actiespel ontaard te zyn, zou kunnen worden bezoedeld, één persoon daarin, by de openbare inschryving, voor niet meer dan vyftig duizend guldens deel zal kunnen erlangen.

Ofschoon het al of niet bestaan der Maatschappy van den uitslag dier deelneming niet meer afhankelyk is, vermits men van het minimum van het kapitaal verze-

kerd is geworden, gelooven de ondergeteekenden echter hunne Land-en Stadgenooten, ieder naar zyn' rang, stand en vermogen, te mogen en te moeten aanmoedigen, om door hunne deelneming eene poging, die uit de meest zuivere beginselen van algemeen belang, ondernomen wordt, te helpen ondersteunen; om te bewyzen, dat zy het bedaarde en voorzigtige beleid hunner voorvaderen, hunnen ondernemenden geest behouden hebben; dat zy nog altyd bereid zyn om door eendragt eene magt daar te stellen, welke hun in het bereiken van een geoorloofd doel noodig is, en om vooral de kracht welke de handel van dit ryk, en in het byzonder die van de voor dat ryk zoo belangryke hoofdstad, in zoo vele opzigten mag genieten, met eene doelmatige geestdrift te beantwoorden. Zy noodigen ieder die wel met vaderland en geboortestad meent uit, om, ter bereiking van dit doel, ook in dezen met raad en daad mede te werken.

Amsterdam
11 April 1828.

D. BORSKI.
C. D. CROMMELIN.
P. HARTSEN.
J. H. INSINGER.
I. J. VOUTE.
A. WILLINK.
H. P. BLANCKENHAGEN.

FRANKRYK.

Parys, April 13.—Uit Madrid hebben wy berigten tot den 3den April. De expeditie naar de Havanna moest met Mei vertrekken, doch de Spaansche schatkist is en blyft ledig, zoo dat de minister geen kans ziet die expeditie gereed te krygen. Ferdinand en zyn geestelyke raad willen intusschen de Zuid Amerikaansche bezittingen volstrekt heroveren. Inmiddels verneemt men dat de Mooren toebereidselen maken de Afrikaansche bezittingen van Spanje, Ceuta en Melilla, aantevallen.—Uit Malaga schryft men, dat de Keizer van Marokko aan het hoofd van een leger van 20,000 man op Melilla trekt. Spanje had last gegeven het garnizoen aldaar te versterken en de plaats voor 4 maanden te provianderen.

Den 14den April.—Brieven van Barcelona maken gewag van het ontdekken van twee kruid magazynen, behoorende aan de Apostolieken, en van eene zamenzwering welkers oogmerk was zich van de stad Tarragona meester te maken en een algemeenen opstand te bewerken.

De berigten uit Lissabon van den 4den dezer zeggen, dat zoodra de Engelsche troepen vertrokken waren, dadelyk een koerier naar Madrid vertrokken was. De weg naar het paleis der Koningin was met rytuigen gevuld van lieden die H. M. met het vertrek der Engelschen geluk gingen wenschen. De Infant was zeer gestoord dat de Engelschen de drie forten die zy aan de Taag bezet houden, op zyn bevel niet ontruimen; hy heeft gedreigd dezelve met geweld te nemen; doch de tegenwoordigheid der Engelsche oorlogschepen, schynt dat geweldige besluit wat verkoeld te hebben. De onlusten te St. Ubes, zyn te Extremoz herhaald, alwaar de troepen tot het uiterste gebragt zynde, genoodzaakt zyn geweest op het volk te vuren. Aan wederzyden zyn een honderdtal dooden en gekwetsten gevallen. Don Miguel wiens despotieke plannen niet meer twyfelachtig zyn, heeft zich als alleenheerschend Koning noch niet doen proclameren; doch het oogenblik waarop deze usurpatie zal plaats hebben, schynt niet verre af te zyn. Men zegt dat zulks op den 10den April is bepaald. De Engelsche ambassadeur, de Heer Lamb, heeft last om alsdan dadelyk Lissabon te verlaten. By het schryven van dezen brief was Lissabon nog rustig, doch de angst op elks gezig geteekend. Op het platte land waren eenige zendelingen werkzaam om het volk tot opstand aantezetten.

ITALIE.

Trieste, Maart 28.—Volgens berigten heeft de graaf Capo d'Istria alle gevangene Turken, zoo mannen als vrouwen, welke in handen der Grieken waren, in vryheid gesteld. Vele derzelven zyn reeds in Smirna aangekomen.

De *Courier van Smirna* behelst het volgende artikel; "Men kan met geen lof genoeg gewag maken van de welwillendheid en yver waarmede de baron *van Zuylen van Nyevelt*, Ambassadeur van Z. M. den Koning der Nederlanden te Konstantinopel, de onderdanen der verbondene mogendheden ontvangt. Zyne vriendelykheid weet alle belangen overeentebrengen en de werkzaamheid zyner geëmployeerden de zaken ten einde te brengen welke hun zyn toevertrouwd. Zyne Exc. geniet aldus zoowel de achting der Porte als die der Christenen welke aan zyne zorg zyn overgelaten."

RUSLAND.

Odessa, Maart 22.—Aan de Porte is den oorlog verklaard en ons leger wacht slechts op het gunstige jaargetyde om den veldtogt te openen. Onze burgerlyke gouverneur, graaf Pahlen, zal ons alsdan ook verlaten; hy is, zoo men algemeen verzekert, by de militaire bezetting der prinsdommen, tot intendant van Moldavie en Walachye bestemd.

Petersburg, Maart 29.—Het vredes-verdrag met Persie houdt elk bezig en veroorzaakt alhier veel genoegen.—Voor het schenden van de reeds begonnene onderhandelingen moet de Schach eene somma van 80 millioen roebels betalen, behalve de gelden welke reeds waren bedongen. Behalve de provincien Erivan en Nachitschewan, heeft Rusland nog bekomen het grootste gedeelte van het gebergte Ararat met deszelfs ryke zoutwerken. (De provincie Erivan is zeer uitgestrekt en bergachtig; de valleyen zyn zeer vruchtbaar en leveren wyn, koren, vee, enz. op. De hoofdstad Erivan ligt gedeeltelyk op eene rots, en is niet onbelangryk. De inwoners beweren dat Noach uit de Ark komende hunne stad het eerst gezien heeft, waarom dan ook Erivan, *verschenen* of *gezien*, beteekent, en gelooven dat de vele wyngaarden, welke zoo in als om de stad zich bevinden, afkomstig zyn van die welke Noach geplant heeft. *Gen.* ix. 20. De vesting ligt op een kanonschot van de stad op een berg, en wordt voor zeer sterk gehouden. Nachitschewan is de hoofdstad van de provincie van dien naam, en is niet zeer belangryk; dezelve wordt ook Naxschivan geschreven, beteekenende het woord Nax in de Armenische taal een schip, en Schivan eene rustplaats, zoo veel als de rustplaats van het schip of Arke van Noach; die stad zou ter gedachtenis van de rust der Arke gesticht zyn.)

TURKYE.

Konstantinopel, Maart 11.—De Porte schynt wederom zeer vergramd op de Engelschen te zyn en wel om reden zy by de installatie van den graaf Capo d'Istria, te Egina, zoo veel aandeel genomen hebben; men wil ook alle Engelschen van hier verdryven, doch de vrees voor Engeland schynt zulks nog te beletten.

De vervolging der Roomsch Katholieke Armeniers is thans ten einde, en wel eenvoudig om deze reden, om dat er, behalve eenige behoeftigen en grysaards, geene meer in deze hoofdstad zyn. Alle welgezetene Armeniers zyn verjaagd en uitgeplunderd. Met de jonge dochters dezer Christenen is zeer slecht geleefd; vele derzelven zyn gedwongen geworden met personen uit de sekte der Monophysiten in het huwelyk te treden.—Ook de geestelyke dochters of zonen uit de vernietigde kloosters, welke den ouderdom van 24 jaren nog niet bereikt hadden, hebben hare hand aan Monophysiten moeten geven. Geene gebeden van ouders vonden gehoor, en het huwelyk werd onder het jammergeschrei der familien voltrokken. De geestelyke dochters welke den ouderdom van 24 jaren bereikt hadden, zyn in kleine schepen naar Azie verbannen.

Naar alle rigtingen des ryks zyn troepen in beweging; de omstreken dezer hoofdstad zyn met Aziaten als bedekt; er zyn verscheidene duizenden Timarioten en Seymens aangekomen. Vele familien in het Turksche ryk zyn met inkomsten van vaste goederen beleend, waarvoor zy verpligt zyn in tyden van oorlog een zeker getal ruiters, naar evenredigheid hunner inkomsten, te leveren; doch dit zyn alle ongeregelde troepen, en met deze zyn de wegen opgevuld.

De rekrutering en oefeningen der geregelde troepen worden ook met yver voortgezet, en zelfs de jonge Turken met geweld daartoe gedwongen.

Konstantinopel, Maart 19.—Tahir-Pacha is met zyn eskader van Scio alhier teruggekomen, alwaar zyne tegenwoordigheid wordt vereischt, naardien de Porte ongunstige berigten uit Odessa heeft ontvangen. Men vreest voor een aanval van den kant van Rusland op den Bosphorus.

De hoofdstad is van de Roomsche Armeniers ontslagen, en nu krygen de Schismatische Armeniers eene beurt. De Groote Heer heeft namelyk hun bevel gegeven de 37 millioenen piasters, welke de Roomsche Armeniers aan de Porte schuldig zyn, te betalen. Alle hunne voorstellingen zyn te vergeefs; zy hebben tot antwoord gekregen dat zy deze gelden van de Ulema's kunnen terug vorderen, die nog 60 millioenen aan de Roomsche Armeniers zyn schuldig gebleven. Doch dit is hun een slechten troost, dewyl zy deze schuldenaars niet om restitutie of betaling durven aanspreken. Zy zyn deswege in groote verslagenheid en begrypen dat hun hetzelfde lot als de Roomsche Armeniers wacht.

De Nederlandsche gezant heeft de Porte opmerkzaam gemaakt op den inhoud der redevoering van den Koning van Engeland en zulks als een bewys aangemerkt van de welwillendheid der verbondene Mogendheden. Op het zeggen dat het den Divan aangenaam moest zyn dat Engeland zich zoo vriendschappelyk uitliet, antwoordde de Reis-Effendi koeltjes: "Gedurende den slag van Navarino, welke tegen het regt der volken strydt en eene schandvlek voor de beschaafde Staten zal blyven, hebben de Engelsche tolken op dezelfde wyze gesproken, doch everwel trouweloos gehandeld."

Intusschen blykt het dat de Porte met die aanspraak is ingenomen, en voor Engeland minder bevreesd is dan voor het zoo zeer gehaatte Rusland.

De haat der Mahomedanen tegen de Engelschen sedert het traktaat van den 6den July, is door de belangstelling dier natie in de zaak der Grieken vergroot, doch de aanspraak des Konings van Engeland heeft den Divan gevleid, en eenen gunstiger indruk verwekt. De Divan houdt zich thans bezig dit stuk in de Turksche en Arabische talen te doen overbrengen en door het geheele ryk te verspreiden. De Ottomannische ministers gelooven thans hunne zaak gewonnen te hebben, en schynen met hunne tot heden gevoerde staatkunde zeer ingenomen te zyn. Ofschoon de Porte, *in schyn*, eenigzins gematigder wordt, zoo verzuimt zy niets om eene oorlogzuchtige houding aantenemen en voor elken onvoorzienen aanval van den kant van Rusland bereid te zyn. Engeland wordt wederkeeriglyk als een oude Bondgenoot beschouwd en de Divan rekent op deszelfs bescherming. Om deze reden worden de verdedigingstoebereidselen aan de Dardanellen met minder yver dan voor tien dagen voortgezet; doch daarentegen trekt de Donau de geheele opmerkzaamheid der Porte tot zich; dagelyks trekken nieuwe korpsen troepen, die uit Azie komen, derwaarts.

Bucharest, Maart 15.—Wy hebben berigten over Nissa van eenen zeer verontrustenden aard. De Serviers, welke zich zoo dikwyls tegen hunne onderdrukkers, de Turken, verzet hebben, en ook thans hunne privilegien willen handhaven, zyn in openlyken opstand gekomen. Eene afdeeling Turksche troepen onder bevel van den Pacha van Widdin, heeft in Servie willen trekken, doch de prins Milosch heeft zich hier tegen verzet. Na dat alle voorstellingen van den prins by de Turksche autoriteiten vruchteloos gebleven waren en reeds vele duizenden Turksche soldaten de grenzen der provincie overschreden hadden, zyn de Serviers opgestaan, hebben de Turken aangegrepen en op de vlugt geslagen. By deze gelegenheid is er aan beide zyden veel bloed gestort. De Pacha van Widden zoude op het slagveld zyn gebleven en de prins Milosch zwaar gewond zyn geworden. Wy zien nadere berigten nopens deze belangryke gebeurtenis te gemoet.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 20sten Juny 1828.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 21 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

BENOODIGD zynde ongeveer 3000 ellen Witte Coletten ten behoeve der landslaven, zoo zal de Boekhouder Controlleur dezelve aan den minst inschryvenden onder approbatie van den Heer Directeur ad-interim dezer eilanden aanbesteden.

Zullende de geslotene Billetten als mede de monsters tot aanstaanden Dingsdag den 24sten dezer voor 12 ure worden aangenomen.

De Boekhouder Controlleur voormeld,
J. PH. BOSCH.

Den 19den Juny 1828.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

DE Boekhouder Controlleur, zal, als daartoe geautoriseerd zynde, onder nadere approbatie van den Heer Directeur ad-interim dezer eilanden, verkoopen ongeveer Een Honderd Vyf en Tachtig tonnen Bonaire Roodverwhout (waarvan eenige stukken te bezigtigen zyn in het Ryks Magazyn binnen het Hoofd Fortres Amsterdam, aan de genen welke het voordeeligste aanbod voor het Gouvernement zullen hebben gedaan.

Zullende de Billetten van Inschryving van heden af tot uiterlyk op aanstaanden Dingsdag den 24sten dezer voor 12 ure worden aangenomen terwyl het antwoord daarna zal te bekomen zyn.

De Boekhouder Controlleur voormeld,
J. PH. BOSCH.

Den 19den Juny 1828.

PUBLICATIE.

MET prealabel consent van den Hoog Edele Gestrengen Heer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber van de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt aldaar, enz. enz. enz.

DOEN de Heer JONATHAN FERGUSON en Echtgenoot Mejufvrouw HELENA ELISABETH MARTYN, als by besluit van den Weledele Achtbaren Raad van Policie dezes eilands geautoriseerd om de huishouding en goederen hunner Grootmoeder Mejufvrouw CLARA ELISABETH LAAN, Weduwe van JAN LOURENS RAVEN te administreren, alle ende een' iegelyk alhier te Lande wonende dewelke, Goederen, Geld of Geldswaarde van de gemelde Weduwe J. L. Raven in bewaring hebben of aan haar verschuldigd zyn, zoo mede die genen dewelke van haar te vorderen hebben, oproepen om daarvan, binnen den tyd van veertien dagen van heden afgerekend, aan den genoemden Heer J. Ferguson en Echtgenoot opgave te doen, op pœne als naar regten.

Aldus gepubliceerd in het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 19den Juny 1828.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

S Hobeb	R D Merida, Agente Comercio de Columbia
Anna Helena Ken	James Russel
Turneck	Maria Ramona
Mariaantje Stekman	A Suares
Jacob J Pinto	Manuela Specht
Margarietha Vos	Angelie Laguna
Carlo Rigotes	Catryn Cardozo
R Gomez Buida & Manuel Gomez	L S C Henriquez
Hendrina Laurent Henrick	Maria Elisabeth Kranwinkel
Reinita Henrietta Pichot	Maria Geraarda Hollen
Anna Catharina Wonberg	Caarsten Hollen
David Gaerste	A G Leyon
Maria Inasia Soliana	M Cath. Cruger
Helena Rafael	Josefa Maria
Henrietta Jutting	E B van praag
Geertruida Bulte	E H Gomes
Joh. Pedro	Sara Ferera
Regina Jesuron	Cathalina Dorcas
Johanna Jande	Valentyn Ricardo
Maria P Decarlo	J J Pool
Hana & Sara De Lima	D Bing
M J Nieuwindt	E Levison
Paques Randon	

Curaçao den 20sten Juny 1828.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

*** *ONDERTROUWD.*

A. STATIUS MULLER,
EN
E. P. DEWINDT.

Curaçao den 20sten Juny 1828.

Strekkende deze ter kennisgeving aan Bloedverwanten, Vrienden en Bekenden.

OVERLEDEN—Op gisteren des voordemiddags te 11 ure, Mevrouw Margaretha Craneveldt, Weduwe Pieter Prince, in den ouderdom van omtrent 86 Jaren.—Het lyk zal te 9 ure dezen morgen ter aarde besteld worden.

De Curaçaosche Courant.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JUNY.

14. bark Maria Manuels, Fernandez, Coro
lantje Union Filantropica, Montero, Puerto Cabello
16. bark Eendragt, Quant, Aruba
golet Mathilda, Briché, St. Thomas
17. bark Le Charles, Levreau, St. Bartholomews
18. —— Drie Gebroeders, Oduber, Aruba
20. golet Desengaño, Micles, Rio-de-la-Hacha
—— Favorite, Danies, Puerto Cabello
—— Dorothea, Nicolaas, St. Thomas
—— Dorothea, Lacle, Aruba

UITGEKLAARD—JUNY.

14. brik La Presidenta, Ure,
golet Maria, Sicard,
16. —— Conquistador, Ferrero,
17. —— Generaal van den Bosch, La Roche,
18. bark Maria Manuela, Fernandez,
19. —— Eendragt, Quant,
golet Gran Maria, Gomescasseres,
bark Le Charles, Levreau,
20. golet Theresa, Danies,
—— Amable Lucia, Diedenhoven,
—— Twee Broeders, Guiyot,

In een der laatste St. Thomas Kouranten welken wÿ deze week ontvangen hebben, wordt, ingevolge Londensche berigten gemeld, dat de Prins van Oranje naar St. Petersburg vertrokken is, om bevel te gaan voeren over eene Russische afdeeling troepen, welke tegen Konstantinopel zal optrekken.

Andermaal wordt in de Engelsche papieren gemeld wegens het mislukken van de Nederlandsche expeditie tegen de Javanesen, en de veel zieken en dooden onder de onlangs naar Batavia gezondene troepen. In de Nederlandsche kouranten vinden wÿ niets van dit alles bewaarheid; maar het tegendeel; er heerschte volgens de laatste dagteekeningen uit Batavia geene buitengewone sterfte noch ziekte, noch wordt den oorlog slechts defensief maar wel offensief gevoerd. En wÿ hebben het genoegen te vernemen van Kapitein Bart, die de Kortenaar op deszelfs terugreize van Batavia naar het Moederland op zee gesproken had, dat de zaken van de Oost in denzelfden toestand waren als sedert de laatste tÿding.

Volgens een artikel, geplaatst in de *Algemeine Zeitung* van den 1sten April ll. ontmoet graaf de Celles geene weinige zwarigheden met den Heiligen Stoel, in zÿne onderhandelingen te Romen wegens het ten uitvoer brengen van het Concordaat. De Paus wil alles naar zÿn zin [illegible] kan niet geschieden. Onderanders wenschte de Koning dat er voor het bisdom van Amsterdam een persoon benoemd wierd, die schoon deszelfs leerstelsels zuiver houdt en bekend staat echt Katoliek te zyn, doch die verdraagzaam is jegens anders denkende. Met deze fout, meent de Paus, is men ongeschikt om een bisdom te bekleeden. Hÿ wil een persoon hebben, die bezield is met een geest van verdoemzucht; en het gouvernement der Nederlanden daarentegen, wil, en met regt, om dat de bisschoppen door hetzelve betaald worden, dat tot de bisdommen benoemd zullen worden, menschen die bekend staan verdraagzaam te zyn.

Volgens hetzelfde dagblad heeft een afgevaardigde van de provintie Luik, onlangs in de tweede kamer der Staten Generaal, de ministers beschuldigd, dat zÿ toelaten dat men in de zuidelÿke provintien van het rÿk, openlÿk den spot drÿven met de Roomsche leer; en dat zÿ zelfs de schrÿvers van dagbladen en tÿdschriften betalen, om den Katolÿken godsdienst te hekelen en te bespotten. Hierop heeft de minister niets geantwoord, als zÿnde de beschuldiging te grof en zonder eenig grond van waarheid.

Hetzelfde lid heeft in de gemelde kamer tevens geklaagd over het verbod van de regering, om op de publieke scholen onderwÿs te geven in den godsdienst. Hÿ beweerde dat de kinderen door dit verbod in alle ontucht zullen opgroeÿen en dat een godsdienstig onderwÿs op de scholen het beste middel is, om de kinderen in tucht en godsvrucht te doen opwassen. De minister heeft hierop geantwoord, dat de scholen geene geschikte plaatsen zÿn, om onderwÿs te geven in de godsdienst leer, aangezien zulks aanstoot zoude geven aan de kinderen van de verschillende godsdienstige gezindheden; bovendien kunnen de kinderen beter door de Pastoors in den godsdienst onderrigt worden.

Het zal aan velen onzer lezers bekend zÿn, dat eenigen tÿd geleden een Concordaat gesloten is tusschen het Zwitzersche bondgenootschap en den Heiligen Stoel, door eene Commissie van het eerste met den Nuntius van den laatste. Na dat het Concordaat gesloten was, waarby het nieuwe bisdom van Bazel opgericht werd, is het den hoogen raad van de verschillende Cantons ter overweging voorgelegd, en het heeft dezelfde zwarigheden ontmoet als dat, gesloten met het gouvernement der Nederlanden; en wel om deze drie gewigtige redenen:

Eerstelÿk. De Paus wil dat de benoeming der bisschoppen, kapittels en leeraren der seminarien door hem alleen geschiede, zonder dat het bondgenootschap eenige stem heeft in de verkiezing derzelven. Dit is door den hoogen raad der Cantons verworpen geworden, daar wanneer alleenlÿk aan de keuze van den Paus stond om die posten te vervullen hÿ geene andere personen tot het bekleeden van dezelve zoude benoemen dan de Jezuiten; dat gevolgelyk op het laatst, het land met Jezuiten zoude verpest worden; en overigens worden de bisschoppen, kapittels, enz. door het gouvernement betaald, zoo dat het niet meer dan billÿk is, dat hetzelve het regt behoudt om mede eene stem te hebben in de benoeming der bisschoppen, enz.

Tweedens. Ten einde de geestelÿken geheel onafhankelÿk van het gouvernement te maken wil de Paus hebben, dat de bisschoppen, enz. niet uit s'lands kassa zouden betaald worden, maar vaste goederen of domeinen bezitten. Dit is mede door gemelden hoogen raad verworpen geworden, aangezien het bondgenootschap van Zwitzerland geene domeinen bezit.

Derdens. Heeft men ontdekt dat de bisschop van Bazel, behalve den eed van getrouwheid aan het land, een geheimen eed aan den Paus moest doen, luidende onder andere: dat hÿ zich zal beÿveren om niet alleen de ketterÿ maar ook de ketters zelven uitteroeÿen.

De Pausselÿke Nuntius heeft zich hierop verdedigd, met te zeggen dat men voor de Jezuiten van dezen tÿd niet zoo zeer behoeft te vreezen; dat zÿ niet zoodanig zÿn als de oude Jezuiten, en dat zÿ niet slechts den godsdienst zullen helpen bevorderen, maar dat zÿ tevens het volk zullen verlichten en opklaren. [illegible] zegt hÿ, geschiedt zulks maar pro forma; het is een oud formulier gebruikelyk by de aanstelling van Roomsche leeraaren; en dat immers de vorige bisschoppen verdraagzaam waren en de Protestanten ongemoeid gelaten hadden in weerwil van dien eed.

De Paus zoo als men hieruit ziet, wil hebben dat het Gouvernement der Nederlanden en het bondgenootschap van Zwitzerland geen ander deel zullen hebben in de benoeming van bisschoppen, kapittels en leeraaren der semenarien, dan om hen te betalen en te onderhouden. Hierin volgt hÿ den grondregel van het Heilig Verbond, dat de vorsten geene pligten jegens het volk te vervullen hebben, maar slechts regten op hetzelve bezitten en dat het volk geene regten te vorderen maar slechts pligten te vervullen heeft. Zoo meent hÿ dat gemelde gouvernementen pligten jegens hem te vervullen hebben, zÿne dienstknechten voor hem betalen, maar dat zÿ geen regt bezitten om stemmen in de benoeming van dezelven te hebben.

De gouvernementen der Nederlanden en Zwitzerland willen echter als betaalheeren ook wat te zeggen hebben in de benoeming der bisschoppen, enz. En zÿ moeten zorgen, dat zoodanige zetels bekleed worden, door menschen die niet alleen echt Katoliek, maar tevens getrouw aan hun land en verdraagzaam zÿn. En hoe niets beduidend is het belang van den Paus of de bisschoppen goede of slechte hoedanigheden bezitten, zoo zÿ maar echt Katoliek, getrouw aan den Heiligen Stoel zÿn; of zÿ hun eigen land verraden, met den vyand heulen of hunne bisdommen aan denzelve verkoopen of overgeven, in gevalle van oorlog wordt niet in aanmerking genomen.

Napoleon echter had omtrent den Paus een geheel ander grondregel. Hÿ meende alleen regten en geene pligten te vervullen hebben. Toen de Paus als naar gewoonte gehoorzaamheid en onderwerping aan deszelfs wil van hem vorderde, heeft hÿ hem door de Gendarmerie naar Fontainebleau gevangen laten voeren, en toen bisschoppen, kapittels enz. naar zÿnen zin benoemd.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

MAY 24.

LONDON.

(*From the Morning Herald, March* 25.)

The Duke of Wellington, it would seem, is the terror of the Clerks in the Treasury. There are various anecdotes afloat of his Grace's military habits in his new sphere, one or two of which are worth preserving.—Wishing to get rid of some of the official complexity which encumbers the public accounts, he is said to have desired that an alteration should be immediately made in the mode of such and such payments. The routine gentry declared that such a change was impossible—that the thing had never been so done, or even thought of.—"Never mind," said his Grace, "if you cannot do it, I will send you in half-a-dozen Pay Serjeants, who will." The idea of substitution was quite new as the method proposed, and the very thought that "*Othello's occupation*" might be endangered soon converted impossibilities into the easiest things imaginable, and his Grace's wishes became commands. Another story is, that his Grace, or the Finance Committee requiring certain accounts to be made out, which would occupy somewhat more time than the persons in whose department it lay to prepare them had been in the habit of bestowing upon the public concerns, something like a strike was meditated; and his Grace was first told that to do what was required would detain the gentlemen at their desks much longer than they had been in the habit of attending, and that, when such was the case, it had been usual to consider the extra service in the shape of an extra allowance. This it was thought to be a poser, but his Grace as it is said, with the want of common humanity, took no other notice of it than issuing the following order:—"Till these accounts are prepared, let each clerk attend one hour earlier and one hour later than he has been accustomed to do." Nothing can be more disgusting than to see the way in which people whose whole time is paid for by the public, loitering it away as if they had really nothing to do.

The *Terror*, bomb-vessel. Capt. David Hope, which sailed from Portsmouth on 29th January, to join the Mediterranean squadron, was wrecked on the [illegible] Feb. at Villanova de Melfontes, near St. Ubes (on [illegible] coast of Portugal). All the Officers & crew, except one man, were saved, together with the stores, provisions, and money—about *l*27,000, in silver and copper coin, intended for the use of the Commissariat at Malta. The *Jane*, of Quebec, from Liverpool, bound to Gibraltar, was lost on the same day, within a cable's length of the *Terror*; and one third of her cargo was saved, with the crew and passengers, except an officer of the 42nd Regiment, a woman, and three children, who were drowned.

MAY 28.

LONDON, APRIL 13.

France is arming, and raising money by loan; but the improvement of her internal policy is a far more interesting and national theme, at this moment, than either conquest or glory.

(*From the* John Bull, *April* 13.)

The *Gazette de France*, of Thursday, contains accounts from Constantinople to the 11th ult., in one of which there is a report that an act of hostility had been committed by the Turks, who fired upon a Russian merchantman passing through the Dardanelles. The Russian vessel, however, escaped, although it is stated that three hundred shots were fired into her from the batteries. The Turks are represented to have been so careless, or inexperienced, that three of their best cannons burst, and killed a number of men.

The following is posted at the Jerusalem Coffee-house:

BATAVIA.—The war continues, and the Javanese are too strong for the Dutch; out of 3,000 troops from the Netherlands, 1,000 died, 1,000 sick in the hospitals, and they still were only acting on the defensive.

The Prince of Orange has passed through Berlin, on his road to St. Petersburg. He is to have a command in the Russian army.

The Paris paper *Le Globe* has lately undertaken to advocate the marriage of Catholic priests.

PORTUGAL.

We expect that the next arrival from Lisbon will bring more agreeable intelligence than that which we have already received, and that we shall hear of a great change in the policy and measures of Don Miguel.—The different European Courts have sent to their Ambassadors at Lisbon vigorous instructions and remonstrances, which have been communicated to him.—Spain has taken the advice of the French Government, which recommended her to adopt a cautious and reserved policy towards Portugal; such a policy as might insure her the approbation of every European government. Between England and France the most perfect understanding exist upon the subject of Portugal. And

we have reason to believe that measures have been adopted for the complete evacuation of Spain by the French troops.—*Courier.*

(*From the Globe.*)

It is time to consider for what purposes we have interferred in Greece; how far our purposes have been answered; and how far (if they have not been already answered) other circumstances render it unnecessary for us to pursue them? Our objects in interfering in Greece were three; of which two were avowed on the face of the treaty itself, viz. the suppression of piracy, and putting an end to the barbaraties of the warfare which tended to the extirpation of a Christian people; the third—which was not concealed, though not, of course, mentioned in the treaty—was the desire to avert the separate interference of Russia. Of these objects, the two first have been already nearly accomplished; the third has been rendered unattainable by the obstinacy of the Porte; by the change in the councils of England infusing distrust among our allies; by the ascendancy of the war party in Russia; or by all these causes combined. At this time it is peculiarly desirable that the public mind should be directed calmly to the consideration of the advantages and evils of interference with Continental affairs, in the manner in which it will be necessary to interfere, if we assume a hostile attitude towards Russia on account of her invasion of Turkey. In our interference with Continental concerns, one thing only is certain—an increase of our own burthens; for, even when we attain the objects we have aimed at, we find not unfrequently that the results of success are just as troublesome as the consequences of a failure. It is not many years since, when the power of France was directed to limit the strength of Russia, that the whole energies of England were applied to create such a diversion as was likely to defeat the attempt, and to make the failure more disastrous to the assailants. We have scarcely breathed from the contest with France, whom we have baffled, than we are jealous of Russia, whom we contributed to protect. Without implying that the course then pursued (in 1812, 13 and 14) was unwise, or indeed other than necessary under the circumstances of the contest in which we were then engaged—without implying that it was at all unwise, on the whole, to aid in bringing the Cossacks into the Champs Elysées, the jealousy which is now left towards Russia a striking proof to the uncertainty of beneficial results from our Continental warfare. England, too, is clearly of all the countries of Europe, the one which has least to fear from the power of Russia. If there be any foundation for the opinion which has been current, that France is disposed, for some small separate advantage, to aid in aggrandizing Russia, the folly of this conduct may be ultimately injurious to the Continent; but we should be the last of European Powers to suffer by this infatuation, which it certainly would not be wise on our part to oppose by any other force than that of reason. If the growth of Russia is now dangerous to the independence of the other states of the Continent, they are, if they choose to unite, able to check that growth without our aid if they do not unite, it is absurd for us to interfere to protect them from evils to which they are blind. It is possible that it may be useful to send a small force into Greece to aid in completing the pacification of the country, now happily far advanced. Beyond this we trust that no interference with Continental affairs will be dreamt of by the Government. We are sure that a war entered upon to support the Mahomedan power in Europe would be the most unpopular, as it would be certainly the most absurd, we ever waged.

The Courier Francais says—"We are assured that during the short stay made at Paris by Mr. Stratford Canning, some very curious particulars escaped him, relative to the Sultan's rage, upon hearing that his fleet had been destroyed at Navarino. In the first moments of his anger, it appears that his highness ordered three leather sacks to be made for the Ambassadors, of the Allied Powers, who were to have been drowned in the Bosphorus. But the Morbti, the Reis Effendi, the Uhlemas, and the Divan, threw themselves at his feet, and showed him the fatal consequences of such a resolution. From this specimen of Musselman wrath, an idea may be formed of the degrees of energy that would direct the war which seems at hand, and of the candour of those who hoped a few days ago for an arrangement with the Turks."

War in the East.—At a moment when the attention of all Europe is directed towards the proceedings of the Ottoman, the following expressions of Buonaparte, addressed to Mr. Ellis, at St. Helena, will be read with interest:

"Russia has still her designs upon Constantinople.—To obtain my consent to his projects upon Turkey, was the great wish of the Emperor Alexander, but in vain; I told him I never would allow the Greek Cross to be added to the Crown of the Czars. Austria would unite with Russia against Turkey, on condition of being allowed to retain the province contiguous to her frontiers. France and England are the only powers interested in opposing their schemes. I always felt this, and always supported the Turks, though I hated them as barbarians."

June 4.

GREECE.

Egina, Feb. 14.—The President of Greece exerts himself to restore order in the country, and the three ships of war, the Warspite, the Juno, and the Helena, which the Powers have placed at his disposal, and which now bear the Greek flag, second him with great energy. All are eager to shew their submission to him, and rostrums have been set up in the streets, from which the most eloquent orators exhort the people to gratitude to the Allies, and to obedience to Count Capo D'Istria. The Deliberative sits every day, and is engaged on subjects of public utility; the Count frequently attends. He constantly recommends union and obedience.—A short speech which he lately made, proves that he is a man calculated to bring back to civilization a people who have fallen into barbarism. "Europe," said he, "accepts us among its Allies. To attain so noble an object, I have sacrificed my enjoyments, my health, and my fortune. I would willingly sacrifice my life, if the good of my country required it; but I could not resolve, cannot resolve, to risk my character for an instant.—I demand that my orders be punctually executed, and that nobody allows himself more opposition to my will than this snuff-box, which I crush, (he held in his hand a snuff-box, which he trampled under his feet) *for we must yet obey blindly.* He who should disregard my intentions, may expect the severest chastisement; for I have at my disposal a sufficient force to make myself obeyed. In a few days the Greek flag will be hoisted on European ships."—*Augsburgh Gazette.*

June 7.

LONDON.

St. Petersburgh, March 15.—*News from Persia.*—Prince Suwarow, Lieutenant in the Guards, arrived here on the 10th, with despatches from General Paskiwitch, and the keys of Ardebil. His despatches confirm the satisfactory accounts in the last bulletins of the army in Persia. The occupation of Ardebil, by the detachment under Count Suchtelen, was effected with little difficulty. The Prince Mahomed Mirza and Dachaugir Mirza, sons of Abbas Mirza, at first intended to defend the fortress into which they had entered with 2000 men; but two or three Congreve rockets thrown into it sufficed to bring about a capitulation, by which it was delivered to our troops with 27 pieces of cannon, and all the ammunition and provisions. As the Persian garrison had obtained liberty to retire with arms and baggage, it dispersed in a disorderly manner on marching out, except 100 European disciplined artillery, who presented themselves to the commander of our troops, and received from him a safe conduct to return home. Besides the considerable magazines of gunpowder and military stores, we found 2000 chetwarts of flour and biscuit, and great quantities of wood. As the country affords new resources for the supply of our troops, Count Suchtelen, in order to turn them to our advantage, has appointed a provisional administration at Ardebil, consisting of the chief persons of the country, with Col. Senawin, as Governor of Ardebil, at their head.

The effects of the happy change in the sentiments of the Court of Teheran produced by the prospect of new hostilities, are already felt. Gen. Paskewitch has been informed that part of the sums intended for the indemnity of Russia has passed our advanced posts at Miana. This remittance consists of three kururs, or 1,500,000 tomans (21 millions of our money) which are deposited for the present in the hands of Mr. M. Donald, Minister of His Britannic Majesty in Persia, and to be paid to the commander in chief the moment that the peace is signed.—The means to complete the indemnity were also on the way, and had nearly reached Miana. Under all these circumstances the honorable and frank conduct of Mr. M'Donald has proved the perfect good understanding between Russia and Great Britain; and that Minister, without taking part in the negotiations, has not ceased to open the eyes of the Persians to their true interest, and to exhort the Shah to accept without hesitation or delay all the terms of peace that were proposed to him by the Plenipotentiaries of his Imperial Majesty.

"Paris, April 14.

"The preparations continue with activity in the port of Toulon: all the troops, infantry, artillery, and engineers, intended for this expedition, are in the place or the environs. There is only the 8th regiment of the line at Marseilles, and the 3d of Chasseurs at Tarascon, ready to march at the first order."—*Precurseur.*

The following is a letter from Constantinople:—

Pera of Constantinople, Jan. 31.

"I mentioned to you that a small squadron of about ten sail left this for the Island of Mitylene, and subsequently for that of Scio. After waiting a considerable time at the Hellespont, they made sail, to the great terror of every body here, dreading least they should meet the same fate as that of the Turkish fleet at Navarin; but they arrived at the first mentioned place, and whilst there, the frigates of the combined fleet made their appearance, for the purpose of informing them that they had orders to insist on their returning, or to destroy them. After several messages they were prevailed upon to return, and now they are at anchor in the Dardanelles.—The news came by a Government tartar, and has given great satisfaction to the public; but how the Government will take this measure I can't guess. For my part, I am of opinion that the two line of battle ships, and three frigates, together with the several fireships that are ready here, will be ordered to join them, and endeavour to force their way to Scio, in order to relieve the fortress of that island, which is closely besieged by the Greeks, and who commit the most horrid excesses upon the poor inhabitants of that unfortunate island."

Translation of a paper thrown this day into the letter box at Lisbon:

"*Lisbon, March* 15, 1828.

"Death to all English bloodhounds that have robbed Portugal! Let the incomparable Silviera come to chastise the vile English Protestants, protectors of Freemasons! Come, Silviera, and put to the sword the villains that would not follow the Infantine army—Reigning King, Don Miguel the First. Death to all Englishmen, who rob Portugal and protect Freemasons! Death to the English ambassador, the protector of Freemasons in Portugal! Death to all Englishmen! Long live Don Miguel the First, King of Portugal! Long live Silviera, who will come and cut off the ears of all Freemasons in Portugal, and the English army if they do not flee before he comes! And death to George the King of England, King of the protestants and Freemasons! Long live the Empress of Portugal, Donna Carlotta Joaquina."

JAMAICA.

It was reported yesterday, on the authority of letters from Carthagena, that the troops quartered in that city were in a very dissatisfied state, from having received no pay for a very considerable time past, and that General Padilla, who was very popular amongst them, had set the public authorities at defiance; and that the British Merchants had, in consequence, presented a petition to Mr. Watts, the Consul, to request he would apply to Captain Chambers, of the *Druid*, 46, (hourly expected there), to remain for the protection of their lives and properties.—*Jamaica Courant, March* 11.

June 11.

(*From the 'Times,' April* 17.)

Last night we received the Paris papers of Monday. The most interesting intelligence they contain relates to the preparations for an expedition from Toulon, which appears to be intended against Algiers. What is stated on that subject will be found in the subjoined extracts; from which we also learn that there has been a considerable improvement in the last quarters revenue. It is doubtless convenient for the Government to have the ogportunity of stating this fact, at the time when a new occasion of expenditure is announced. A vessel arrived at Havre on the 11th, in eleven days from Lisbon, with 47 emigrants. A much greater number, it is said, wished to embark to escape from the disorders and despotism with which Portugal is threatened, but the vessel could take no more on board. Besides the extracts we have made, the *Gazette de France* contains the commencement of a letter from the Greek Patriarch to his countrymen, in which he endeavours to persuade them to accept the terms offered by the hatti-scheriff, and return under the protection of their most gracious Sovereign.

"Paris, April 14.

"At a moment when a pretended telegraphic despatch announced at Paris, that the Dey of Algiers had at length accepted the proposal of France, that regency, whose sentiments had been so strangely mistaken, sent from the lurking places a countless swarm of corsairs which now cover the Mediterranean. There never were more privateers, and consequently our navigation was never less safe than it is now. Thirty vessels sailed on the 3d of April for the Straits under convoy of His Majesty's brig Cuirassier. All the ship news which we have received for some days past, and the reports which have come from the squadron before Algiers, agree in stating, that that government is making considerable preparations, which announce the intention of making a vigorous defence. Accordingly, there never was less probability of peace with Algiers than under the present circumstances. It would be time, however, as well for the honour of France, as for the interests of our commerce, that Government should take hostile measures against the Barbary power."—*Echo du Midi.*

Consolation for the Ladies.—Leap Year.—The following is extracted from an old volume, printed in 1606, entitled *Courtship, Love, and Matrimonie*:—"Albeit is nowe become a parte of the Common Lawe, in regard to the social relations of life, that as often as every bissextille year doth return, the ladyes have the sole privilege, during the time it continueth, of making love unto the men, which they doe either by wordes or lookes, as unto them it seemeth proper; and, moreover, no man will be entitled to the benefite of clergy who doth refuse to accept the offers of a ladye, or doth in any wise treate her proposal with slight or contumely."

The French College of Physicians have lately decided that the cause of ladies' teeth decaying at so much earlier a stage of life than those of the opposite sex, is the great friction of the tongue upon them.